

Толерантність? Гаразд, але, по-чесному!

В харківських вузах проводяться лекції на тему: «Толерантність заради миру» .

Лектори в паніці: третина студентів з ними не згодна. Чому? Та тому, що юнь розуміє: їй на вуха вішають спагетті, бачить різницю між словами і реальністю. Розглянемо кілька місцевих ситуацій .

Ситуація №1. Рухівці напередодні Дня вшанування жертв Голодомору, вкотре (!) звернулися до влади з вимогою прибрати скульптурні форми, назви вулиць, що прославляють вбивць - Постишева, Косіора, Петровського, Чубаря... Але у керівника «Антифашистського комітету» Н.Ройтмана контрпропозиція: перенести бюст Постишева до... Палацу дитячої та юнацької творчості! Як українці повинні ставитися до Ніссона Менделевича? Це з його боку по-людськи, толерантно? Так, Постишев, під патронатом НКВС, відкрив для дітей Палац піонерів, але скільки той нелюдь дітей та їхніх батьків замордував? А якби хтось запропонував встановити біля єврейської школи №170, яка до речі, утримується коштом всіх харків'ян, - погруддя Й. Геббельсу? Адже, кульгавий був батьком шістьох дітей і на відміну від комуно-фашистів ще у 1935 році визнав Голодомор. Це було б у межах демократії і плюралізму? Толерантно? Ні? Тоді, чому подібним принижують українців? Чому депутат міськради К.Кеворкян іронічно називає Голодомори – голодухами? Про різню вірмен і Голокост він не дозволяє собі подібну іронію.

Ситуація №2. 30 червня 1990 року, на багатолюдному мітингу, у святково-урочистій атмосфері, лідер патріотичної спільноти Харкова В.Пасічник відкриває Пам'ятний знак, встановлений на честь проголошення Декларації про Суверенітет України. Третє десятиліття біля нього вирує громадське життя, відпочивають харків'яни. Знак гармонійно вписався в ландшафт саду ім. Т.Шевченка, став частиною історії Харкова, одним з символів державності України, а площадка перед ним –«намоленим» Гайд-майданчиком. Але, з'являється ... Н. Ройтман : «Каменюку прибрати!». Толерантно? І, якби я з сином В.Пасічника - Степаном не прикували батька до Каменя ланцюгами, не підняли крик на всю Україну – то на місці Пам'ятного знаку вже стояв би ще один кіоск.

Далі – калейдоскоп:

- Г.Кернес і М.Добкін навіть у статусі керівників міста і області ігнорують заходи по вшануванню Т.Шевченка, жертв Голодомору, з нагоди державних свят;
- М.Добкін на свої іменини запрошує гурт з Ізраїлю. На здоров'я: його гроші,

його смак. Але, чому за мої гроші як платника податків, на свята у Харків запрошуються, головним чином, російські артисти? Чому блокують українських? До слова: відомий співак, єврей Вадим Мулерман пропонував "хазяєвам" Харкова поміняти пропорцію на користь українських, місцевих виконавців, але... ;

- М.Добкін нагороджує золотих медалістів дискетами – «История государства Российского» та «ВУЗи России». Іншими словами, підштовхує нашу кращу молодь у Росію;

- У поліклініці №18 травматолог-араб мене не панімаєт. Я теж: чому я змушений йти до іншого лікаря, чому він зайняв місце українця, ще й має нахабство зневажати мою мову?

- Лікарша медпункту ХПІ вигнала з кабінету студента – сільського хлопця, сказавши йому: «Прійдьош, кагда научишся разгаваривать па- челавеческі!». Довелося лікаршу «лікувати» Верховною Радою, облпрокуратурою;

- Мусульмани на своє свято у дворі багатопверхових будинків, на очах наших людей, дітей ріжуть баранів. Барани «кричать», кров ллється, діти плачуть. Це – їхня традиція. Їхня! Не наша, але на нашій землі. Вони навертають у свою віру наших людей. В Харкові вже не диво зустріти українок-мусульманок. Тисячі наших людей є членами різних сект, де їх виховують в антидержавному дусі: не ходи на вибори, не служи в армії, наш уряд – на небесах... Нашу мову, історію, традиції, культуру ігнорують. Це толерантно? Утворилися, розширюються і міцніють у Харкові національні анклави. Вони живуть своїм життям і нікого туди не допускають. Чіпати їх не можна: за ними стоять їхні держави і це буде ... не толерантно. Хто думає зачіпити – хай згадає Париж, Лондон, Ліверпуль... , нещодавній 800 – тисячний намаз у Москві;

- Матч Металіст-Аустрія. У складі харківської команди жодного українця!

- З 200-х впливових людей України шестеро харків»ян , з них тільки один українець.

- Український культурний центр закрито, Єврейський культурний центр – відкрито.

- Україномовні державницькі програми – АТН, Майдан TV закрито, а на Т.Р.К. «Фора» з'явився новий директор програм ... - Н.Ройтман. Єврейська телепрограма «Мішпуха» в ефірі, до речі, гарна програма;

- У християнські храми вхід для всіх - вільний, але спробуйте зайти до синагоги, хоч б за огорожу...;

- Офіцерські бали – у дусі петровських часів (комзоли , парики, лосини..., калякають тільки па масковські...).

- За останні роки з'явилися пам'ятники/бюсти – Є.Щербініну, В.Гумільову, А.Ахматовій, М.Булгакову, Б.Пастернаку, М.Ломоносову, О.Невському, Г.Жукову, В.Висоцькому, О.Бендеру, кісе Воробьянінову, Елочці-людоджерці, чуваку з чайником, закоханим... Є Меморіали – полякам, чехо-словакам, євреям, солдатам вермахту. Толерантно? Хтось з української громади був проти? Тоді нащо М.Добкін вимагає зняти з балансу Меморіал жертвам Голодомору, який, до речі, збудований не за державні кошти, на відміну від єврейського «Дробицького яру»?;

- У Харкові діють десятки національно-культурних товариств, плюс асоціація цих товариств (керівник О.Фельдман). Я не чув, щоб хтось з них жалівся на не толерантне до них ставлення;

- Герб Харкова козацький (перший і офіційний) экс – мер, єврей Є.Кушнар'ов поміняв - на екатерининський.

- Харківські заводи стоять, борги по зарплаті – за сто мільйонів, а купуються по сотні тролейбусів і трамваїв в Росії, планується замовлення Ізраїлю будівництво овочесховища, теплиць, молочних ферм;

Ключові позиції у :

- владі – М.Добкін, Г.Кернес, О.Фельдман;
- бізнесі – М.Добкін, Г.Кернес, О.Фельдман, А.Гіршфельд, о.Ярославський, О.Давтян, А.Аваков;
- ЗМІ – М.Добкін, Г.Кернес, О.Фельдман, О.Давтян, А.Аваков (донедавна);
- банківській сфері – у тих же руках і іноземців;
- релігії – Московський Патріархат (під патронатом М.Добкіна);

Вимальовується мрія экс-мера В.Шумілка (мордвіна): Харків – космополіт.

Так, хто до кого повинен ставитися толерантно? Хто в гіршому стані? Що і хто породжує/збуджує антисемітизм, ксенофобію? Кому треба читати лекції про толерантність і смиренність?

Якщо, хтось вважає мене антисемітом, націоналістом (в розумінні шовіністів), то скажу, що я – український націоналіст, з євреєм Є.Левіним (членом Конгресу українських націоналістів) їли мамини пиріжки, а дружина єврея О.Копелювича (ЛДПУ) пригостила мене рибним супом. Не забуду, що 92% євреїв проголосували за Незалежність. Поважаю грецьке товариство «Геліос», за те, що вшанувало день народження І.Франка і, взагалі, шанує українське і Україну. З грузинами пікетую російське консульство. З Байрамом п»ю горілку (за його рахунок – це дуже зміцнює мою толерантність), росіянин Ан. Казаков – авторитет для найкрутіших патріотів - будить мене своїми новими віршами.

І нас не треба повчати, як любити один-одного. Просто ми – порядні люди, поважаємо один –одного. Не робимо провокацій. Весь рецепт! Оце – справжня толерантність.

І наостанок.

Сьогодні більшість людей бідує. І люди бачать, що ті, хто «на горі» – казяться від жиру. І ті –переважно- не українці і, навіть, не росіяни. І жирують вони - не за чесно зароблене. І з'являється у людей лють. Лють, замішана на несправедливості соціальной і національній. Суміш з гасел: «Грабь нагребленное» і «Бей жидов (чурок, китайців, нанайців...)» - страшна. Вже нею скористалися сто років тому. Україні і українцям - це не потрібно . Хочеться вірити, що і Н.Ройтману – теж.

Так, між іншим, – меч князя Святослава підняли з Дніпра...

Олександр Денисенко, голова Харківської міської організації Народного Руху України і ТВУНу